

Mødet genoptaget Kl. 19³⁰.

Forhandlingen genoptoges.

Lannung: Jeg var lidt skuffet over Justitsministerens Svar til mig, som paa flere Punkter intet Svar var paa de Spørgsmaal, jeg havde rejst. For et Par Spørgsmaals Vedkommende kan jeg nøjes med at komme tilbage til dem i Udvalget, men der er et Par Spørgsmaal, som jeg er nødt til at røre ved allerede her.

Jeg omtalte udførligt de Personers Forhold, som har været interneret, i nogle Tilfælde i flere Maaneder, før de blev løsladt paa Grund af manglende Grundlag for Strafforfølgning, og mit Spørgsmaal var: Hvorledes vil man, specielt fra den højtærede Justitsministers Side, medvirke til, at Personer, som er løsladt, fordi der som sagt ikke var Grundlag for Tiltale, men som ikke var interneret absolut uforskyldt i Lovens Forstand, og som har siddet i flere Maaneder før Løsladelsen og eventuelt lidt stor Skade paa Erhverv og stor Skade paa anden Maade, f. Eks. ved Afskedigelse fra Stilling o. s. v., hvordan vil man medvirke til, at disse Folk faar deres Forhold i Orden ved en passende Tilkendegivelse fra det offentlige Side af, at Sagen er afsluttet og for saa vidt i Orden for disse Personers Vedkommende? Hvad vil man gøre for at muliggøre Genoprettelse af Erhverv i hvert Fald i nogen Grad og Genindtræden i mistet Stilling o. lign. — betydningfulde Ting for de paagældende og betydningfulde ikke alene for dem selv, men for deres Familier, deres Kone og Børn og eventuelt andre Paarørende og dermed ogsaa for det danske Samfund. Jeg fik ikke noget Svar, og disse Mennesker maa jo dog trods alt i det mindste have et Krav paa at faa at vide, hvor de er henne, hvordan de skal forholde sig for at naa til en Afslutning. Jeg beder om den højtærede Justitsministers Udtalelse om dette efter Omstændighederne ikke uvigtige Spørgsmaal.

Den højtærede Minister mente, at det ikke gik langsomt med Udrensningen. Jeg er ikke enig med ham paa det Punkt. Jeg mener, at den for store Mængde af Sager er Skyld i en for langsom Behandling af de Sager, der virkelig betyder noget for Alvor. Disse for mange relative

Smaatterier set i Forhold til Lovens Minimumsstraf vanskeliggør den tilstrækkelig hurtige Behandling af de store Sager af Betydning.

Jeg rejste et andet Spørgsmaal, og jeg beklager her meget, hvis den højtærede Justitsminister ikke for sit Vedkommende vil medvirke til, at Politi- og Anklagemyndighed, efterhaanden som Maanederne gaar, i videst muligt Omfang stadig tager op til ny Prøvelse, om der virkelig er Grundlag nok for at opretholde Fængsling. Jeg er klar over, som jeg sagde, at i mange Tilfælde er denne Bekymring unødvendig, i mange Tilfælde sker der en saadan stadig ny Prøvelse, som Tiden gaar og den fortsatte Undersøgelse ikke bringer yderligere Momenter frem. I mange Tilfælde løslader man, som man bør, naar Grundlaget er for spinkelt, men jeg har det Indtryk — selvfølgelig kan det vanskeligt blive andet end Indtryk, men det er saa stærkt hos mig, at jeg føler Trang til at sige det —, jeg har som adskillige andre det Indtryk, at der rundt omkring sidder adskillige Folk paa et meget spinkelt Grundlag, og at man ikke, som Tiden gaar, i tilstrækkelig Grad faar taget op til Prøvelse, om man nu ikke bør løslade dem.

Og et andet Spørgsmaal i samme Forbindelse: Vil man medvirke til, at der ved denne nye Prøvelse tages Hensyn ogsaa til det, vi her har fremhævet, at det drejer sig om en Lov, i hvilken Minimumsstraffens Størrelse er 4 Aar, og at man altid ved disse Sager bør have Tidsbelysningen tilstrækkelig *in mente*. Jeg redegjorde nærmere for, hvorfor jeg mente, at Domstolene ikke i Øjeblikket i alle Tilfælde yder tilstrækkelig Garanti i disse Sager for, at Løsladelse sker, selv om Forudsætningen derfor er til Stede.

Man omtalte fra anden Side den højtærede Justitsministers Cirkulære, det Cirkulære, der skulde udsendes ifølge Tilsagn under Udvalgsbehandlingen af Landsforræderiløven i dette høje Ting. Naar jeg ikke omtalte det i første Omgang, var det, fordi jeg mente at kunne vente dermed til Udvalgsbehandlingen. Nu er Sagen omtalt fra anden Side, og jeg vil da gerne sige, at ogsaa jeg finder, at Tendensen i Cirkulæret ikke helt svarer til vore Forventninger og vore formentlig berettigede Forventninger, naar Hensyn tages til de Udtalelser, der faldt under Udvalgsbehandlingen. Jeg beklager navnlig tillige, at dette Cirkulære ikke engang var udsendt den 11. August, men først blev det derefter,